

[Udenrigsministeren.]

som 2 til 3 eller anderledes udtrykt som 1 til 1,5. Naar vi tager den danske Statistik, der medtager Transitvarer, var det som 1 til 1,42, altsaa allerede noget under 1,5; men, hvad der er meget vigtigere, er, at efter den tyske Statistik, hvor man ikke tager Transitvarerne med, men bygger paa de to Landes egne Varer, hvilket er det almindelige Krav fra alle de Lande, vi forhandler med nu, er Forholdet saadan noget som 1 til 1,12. Og naar man forøger Tallene paa begge Sider med det samme Beløb, vil enhver forstaa, at saa forrykkes dette saaledes, at selve Forholdstallene nærmer sig mere til hinanden. Men jeg tror ikke, der er megen Grund til i saa høj Grad at beskæftige sig med dette Forholdstall. Vi har meget lidt beskæftiget os med det under disse Forhandlinger. Man er gaaet ud fra et bestemt givet Grundlag, og saa har man sagt, hvad man kunde føje dertil.

Med Hensyn til Turistordningen vil der komme en ny Forhandling mellem de to Banker om denne. Det er en ren Bankaftale, efter hvilken Forholdet er dette, at der skaffes Penge til de tyske Turister i Danmark ved Køb af visse særligt udtagne Varer fra dansk Side i Tyskland. Man kan deroverfor sige dette, at lignende Krav ikke er gennemført med Hensyn til de Penge, Danske giver ud i Tyskland. Der er Forholdet for os som for vore Nabolande, for Tysklands andre Naboer, ganske det samme. For vort Vedkommende bør man vel tilføje, at der er nogen Forskel mellem danske Rejser i Tyskland og tyske Rejser i Danmark. Danske Rejser i Tyskland er i meget væsentlig Grad Gennemrejser, hvorimod Rejser i Danmark fra tysk Side i langt højere Grad er egentlige Turistrejser.

Det ærede Medlem sagde, at han og hans Parti bedømte Forholdene mørkt. Jeg skal i saa Henseende ikke modsige ham. Der er i Øjeblikket for Danmarks Erhvervsliv i Tilknytning til disse Aftaler en Lysning, men det er givet, at i en Selvforlystnings- og Afspærringspolitik Tid er det meget vanskeligt at opnaa tilfredsstillende Aftaler for et Land, hvis Økonomi dog vejer forholdsvis begrænset til, naar de Lande, i hvilke man skal sælge, er Stormagter af saadan økonomisk Betydning som dem, vi i første Række har at forhandle med. Og til disse Vanskeligheder kommer for os som for hele Verden hele den mørke Farve, der maa ligge over alt økonomisk Liv, saa længe der hviler en saadan Usikkerhed, en saadan Uklarhed, og man kan

gerne sige mørk Farve over hele den almindelige politiske Tilstand de stærke Stater imellem.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen faar jeg ikke i denne Periode Lejlighed til at svare, men hvis jeg faar Lejlighed til at tage Ordet siden, skal jeg knytte nogle Ord til hans Udtalelser.

Krag: Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen udtalte paa Det radikale Venstres Vegne, at man gerne fra den Side vilde støtte den Aftale, der er truffet, ved at stemme for Ratifikationen. Den Støtte er ikke meget værd. Hvis det ærede Medlem vilde have givet Tilsagn om sit Partis Støtte til i afgørende Omfang at søge realiseret de Forhaabninger, som man fra Landbrugets og fra Erhvervslivets Side knytter til denne Overenskomst, saa vilde det have været værdifuldere, og jeg henstiller til det ærede Medlem, at han ændrer sit Støttetilsagn derhen.

Den højtærede Minister erklærede, at de tyske Modkrav var ikke udformet i December Maaned. Nej, det har de antagelig ikke været, siden den højtærede Minister i Mødet den 13. December i det udenrigspolitiske Nævn ikke gav Oplysninger derom; men hvis Betænelighederne ikke saa stærkt i forskellige Henseender var fremkommet ogsaa fra den højtærede Ministers Side i Henhold til den Redegørelse, han har givet for disse Forhandlinger, saa er det muligt, at disse Modkrav enten ikke vilde være fremkommet, eller at de vilde have antaget en anden Karakter. Jeg forstaa nu, at den højtærede Minister ikke kan give nærmere Oplysninger her i Tinget, men det kan da gøres i et Udvalg, og der forventer jeg ogsaa de vil fremkomme.

Jeg har tidligere takket den højtærede Minister for et Tilbud om at komme til Stede i Partiet. Det var overordentlig venligt, men der er Grænser for, hvor meget man kan lægge Beslag paa den højtærede Ministers Redebonhed, og saa vidt mente vi ikke, at vi kunde gaa, at vi vilde ulejlige ham derop.

Det er rigtigt, at Grundkontingenterne er definitive, men det er anderledes med Tillægskontingenterne, og det er dem, jeg i første Række her har talt om. Naturligvis glæder det mig, at det beskyttelsesmæssige Hensyn ikke skal træde hindrende i Vejen, jeg takker for den Erklæring i saa Henseende, som Ministeren har afgivet. Men naar han siger, at valutariske Hensyn er der, nemlig de, der knytter sig til Indkøb af Raastoffer,